

גורפתקיה m. (v. preced.) of *Gufta*. Y. Sabb. V, 7^b מג' read 'הנין מג' of G.

גורפתקא, v. גורפתקא.

גורץ I ch. (cmp. גונע) to gnaw (of mice). Part. גורץ, pl. גורצין. Hor. 13^a.

גורץ II m. (v. preced.; cmp. קנץ) short, dwarfish. Ber. 31^b, v. גלע. —Pl. גורצים. Pesik. V'zoth p. 200^a ג' ממנו of a lower stature; (ib. Bahod. p. 108^a בו קורצים כיוצא בו Sifré Deut. 343 only קורצים; Yalk. Ps. 776; Ex. 286). —Fem. גורצה. Yeb. 106^b ג' הוא ארוך והיא ג' if he is very tall and she dwarfish.

גורצא ch. same. Targ. Job XIV, 1 (Ms. גווצ; h. text קצר). —B. Mets. 27^b ג' גופו דאריך או ג' (קצר דאריך) insufficient signs of the body for identification—e.g. 'very tall', 'dwarfish'. Snh. 109^b כי ג' וכ' when he was short, they stretched him. Meg. 27^b היה ג' היה short and very stout. —Pl. גורצין. Hull. 63^a. Sot. 38^b ג' ארבע באפי ג' the tall in front of the small. —Fem. גורצא. B. Mets. 59^a (prov.) ג' וכ' ארבע if thy wife is dwarf, bend down and listen to her (advice), v. לחש.

גורצין sparks, v. גורץ.

גור I (b. h.) [to move around (cmp. סחר),] to be a stranger, sojourn, dwell. Sot. 36^b ג' שג' וכ' he is named Gera (Gen. XLVI, 21), because he (Joseph) dwells in exile; Gen. R. s. 94. Yeb. 96^b is it possible to בשני עולמות (simultaneously) in two worlds? Sabb. 104^a, v. ג'ד. Sifré Deut. 301 (ref. to Deut. XXVI, 5) להשתקע אלא ... מלמד שם that he (Jacob) did not go down to be permanently settled, but only to sojourn there; a. fr. —Denom. גר.

גר (denom. of גר) to make a proselyte, to initiate into the Jewish faith. Gen. R. s. 39 (ref. to Gen. XII, 5 'the souls which they had made') אלו הגרים שג'ירה that means the proselytes they had made. Ib. כל מי שמקרב ... ומג'ירו וכ' whoever befriends a gentile and effects his conversion, is considered as though he had created him. Sabb. 31^a ג' ומג'ירני make me a Jew with the condition &c.; a. fr. [For ג'יר to dress with lime, v. ג'יר.]

Hithpa. תהג'יר, **Nithpa.** נתהג'יר to become a proselyte. Ber. 57^b תהג'ירם לתהג'ירם they will adopt the Jewish faith. Yeb. 47^b ג' שבה להוג' if a stranger comes (appears before Jewish authorities) desirous to become a Jew. Ab. Zar. 3^b מהג'ירין shall ask to be admitted &c.; a. fr.

גר ch. same. Taan. 25^a בכ ג'ירי (ג'ירי) Ar. ed. Ven. a. oth. (v. Rabb. D. S. a. l. note 1, ed. ג'ירי) proselytes shall dwell with thee (in heaven); (for oth. vers. v. ג'יר III).

Pa. ג'יר to convert. Targ. Y. Gen. XII, 5, v. preced. Targ. Y. Ex. XVIII, 7; 27; a. e.—Sabb. 31^a ג'יריה he accepted him for initiation. Yeb. 76^a ג'יריה he made

her an Israelite. Gen. R. s. 76, end ג'יריה would she not have converted him?; a. e.

Ithpa. אהג'יר, אהג'יר (1) to reside as a stranger. Targ. Lev. XVI, 29; a. fr.—2) to become a Jew, to embrace the Israelitish faith, to be converted. Targ. Y. Ex. XVIII, 6. Targ. Ps. LXVIII, 19; 32; a. e.

גר II (euphem., cmp. גוף ch.) to have illegitimate intercourse; (also as act. v.) to seduce. Targ. Job XXXVI, 20 Ms. (ed. רג'יר). Targ. Y. Lev. XX, 10 (O. גוף); a. e.—Part. ג'יר, ג'ירא. Lev. R. s. 3; Koh. R. to IV, 6 בחזורין ג' היה ליה והיא ג' (ג'ירא ch.—Ab. Zar. 10^b היה ג'ירא וכ' ברחה רשמה ג'ירא וכ' he (the emperor) had a daughter whose name was Gira (Ar. ג'ירא), and who did wrong (was seduced); he sent to him (Rabbi) ג'יריא (Ar. ג'יריא) a gargira (rocket, play on ג'ירא).

Pa. ג'יר to seduce. Targ. Job XXVI, 20, v. supra. Targ. Prov. VI, 32 אחרתא Ar. (ed. רג'יר בא').

גר III m. (b. h.; גר, cmp. כורח אחריו Hull. 78^b) young animal, whelp, cub. Yalk. Job 926 ג' אחד וכ' ג'ירא appeared in Palestine; Gen. R. s. 31 ג'ירא (corr. acc.). —Pl. ג'ירים. Ib. ג'יריו וכ' his (the R'ém's) whelps went into the ark. Ib. s. 98 של ג'יריו גבורה של the strength of the lion and the daring of his whelps.—pr. n. m., v. ג'ירא II.

גר ch. same. Lev. R. s. 19 (prov.) ג' טב מכלב ג'ירא raise not a gentle cub of a vicious dog, much less a vicious cub &c.—[Pl. ג'ירי. Y. B. Bath. II, 13^b bot. ג'ירי, v. ג'יר III.]

גר, pl. ג'יראות, v. ג'ירא II.

גר m. (גרג) wicker-net used in vine and oil presses.—Pl. ג'ירני. Ab. Zar. 75^a (Ms. M. indistinct: ג'ירני, or ג'ירני).

גורגנא, v. ג'ירגנא.

גורגוס pr. n. m. (Γόργος) Gorgos. Treat. S'mah. II, 4 (Asheri to M. Kat. 141 ג'ירגוס).

גורגותני, v. ג'ירגני.

גורגוליתא, v. ג'ירג'.

***גורגנא** m. (v. ג'ירגנא) connected with a wheel work. Arakh. 10^b (expl. הרדוליס hydraulis) ג' טבלא Ar. (ed. ג'ירגנא) a musical instrument (of pipes) worked by the pressure of water, v. טבלא I (Rashi: bell,—which, however, does not correspond to the context in which הרדוליס is used; v. esp. Tosef. Arakh. I, 13).

גורגותן, v. ג'ירגני.

גורדין, v. next w.

גורדין, **גורדיינן**, **גורדייני** m. (Gordianus) Gordian, name of a gold denar coined by one of the Roman emperors of that name. Y. Yoma IV, 41^d top; Num. R. s. 12;